

COLUMN

René Klomp

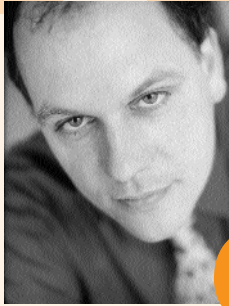

Foto: Cynthia van Elk

Cave canem

Wat is er ontroerender dan twee advocaten die zich ontfermen over het huisdier van een cliënt? Of het nu een goudvis, een hond of een kat betreft, voor het diertje moet gezorgd worden als het baasje tijdelijk vastzit, en als niemand die zorg op zich kan of wil nemen, verdienen deze dierenliefhebbende collega's alle lof. De waarheid is helaas soms minder rooskleurig.

Diane Whipple is, of beter gezegd was, een 33-jarige vrouw uit San Francisco. Op vrijdag 26 januari van dit jaar kwam ze om vier uur 's middags thuis van haar werk. Ze was coach van een *lacrosse*-team. (*Lacrosse* is een soort hockey.) Ze deed haar werk volgens de mensen die haar gekend hebben met veel energie en toewijding. Ze was altijd opgewekt en vriendelijk, maakte nooit ruzie en was een maand geleden gaan samenwonen in een fraai appartement in een van de betere buurten van de stad van de heilige Franciscus. Toen ze op de zesde verdieping van haar appartementencomplex de lift uit stapte, had een buurvrouw net een rondje gelopen met twee honden. Een van de honden rukte zich los en sprintte op Diane af. Diane stond inmiddels voor haar eigen deur en probeerde deze zo snel mogelijk te openen maar net als in een griezelfilm lukte haar dat niet. Juist als het echt moet, steek je de sleutel niet in één keer in het sleutelgat. De hond, een meer dan 55 kilo wegende *Presa Canario*, valt haar aan, bijt haar in haar nek, gezicht, armen en benen. Zij gilt om hulp maar de buurvrouw blijkt niet in staat de hond van haar af te trekken. Pas na vijf minuten laat de hond zich overmeesteren; vijf uur later sterft Diane in het ziekenhuis aan de opgelopen verwondingen.

De honden werden verzorgd door de advocaten van het baasje, toevallig de burens van Diane. Dit baasje, lid van een Arische Broederschap, zit een gevangenisstraf uit voor een overval, een verkrachting en een poging tot moord. Hij heeft vanuit de strengbeveiligde Pelican Bay-gevangenis een fokprogramma voor vechthonden gerund, met behulp van onder anderen... zijn advocaten. Toen deze advocaten zich ook daadwerkelijk ontfermden over twee van de op agressie gefokte honden, hield de buurt de adem in. Een andere hondenbezitter paste zijn eigen uitlaatschema aan om een confrontatie zo veel mogelijk te vermijden. Anderen liepen liever een blokje om als ze de honden zagen naderen. Maar voor Diane was er geen ontsnappen mogelijk. Zonder enige aanleiding werd ze geattaqueerd. Een van de advocaten suggereerde dat ze een voor dit soort hond onweerstaanbaar parfum moet hebben gebruikt.

Wat hiervan te denken? Ten eerste, goed dat in Nederland recentelijk nog enkele rassen die bekendstaan om hun agressiviteit zijn verboden. Ten tweede, vertrouw de honden van je burens niet. En ten derde, ontferm je nooit over de huisdieren van je cliënt. n